

[Riishøj]

anvendelse. Og vores tarif- og afgiftssystemer må stimulere til, at den ekstra produktion sker uden ekstra ressourcer, og dertil er det nødvendigt også at bruge prismekanismen.

Erhvervslivet – det er jeg sikker på, det er der signal om – er klar over, at det vil være samfundsøkonomisk skadeligt og erhvervsskadeligt, hvis 20 mia. kr. af vores investeringer de næste 20 år skal bruges til opførelse af nye kraftværker. Det er der god grund til at forhindre, og det, at vi i hvert fald har taget hul på elvarmen, som er en spidsbelastning inden for energiområdet, inden for elområdet, er i hvert fald et fremskridt.

Jeg er sikker på, turen i næste samling kommer til tarif- og afgiftsområdet.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Det gælder hr. Riishøjs bemærkning om, at energiproduktionen her blev varetaget af monopoler. Det er en mærkelig holdning. Jeg kan ikke rigtig forstå hr. Riishøjs holdning, for disse såkaldte monopoler er jo kommunalt ejede selskaber. Vil det sige, at SF også er imod kommunalt ejede selskaber, som er en form for folkeaktieselskaber? DONG er jo også et statsejet selskab. Kan man også kalde det et monopol, som man ikke kan styre? Det er mit spørgsmål til hr. Riishøj.

Energiministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg har den grundlæggende opfattelse, at hvis man skal anvende drastiske foranstaltninger, så kræver det overordentlig velbegrundede og gennearbejdede motiveringer.

Jeg mener, at vi på dette område taler om et marginalt problem; det drejer sig om omkring 4 pct. af vores nettovarmebehov. Det er altså i den store sammenhæng et marginalt problem, vi taler om, men det er principielt overordentlig vigtigt og af stor betydning for dem, der står og skal bygge et nyt hus i et område uden at vide, hvilke regler der gælder, og uden mulighed for at vurdere, hvilke chancer de har for at disponere på den ene eller den anden måde.

Med hensyn til bemærkningerne om erhvervslivets elforbrug synes jeg, at jeg skylder Folketinget for det første at gøre opmærksom på, at stigningstakten i elforbruget har været betydelig faldende siden oktober, for det andet at gøre opmærksom på, at

energiforbruget pr. produceret enhed i erhvervslivet – og det er i virkeligheden det, der er afgørende – også har været faldende.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at hvis vi forsøgte at arbejde efter de tanker, som ligger i SFs beslutningsforslag, så ville vi i høj grad belaste erhvervslivets konkurrenceevne. Jeg skal bare give et enkelt eksempel på det: hr. Riishøj mener, at vi skal afskaffe abonnementsbetalingen på elektricitet og lægge denne betaling over på en ren forbrugerbetaling. Hvad ville det betyde? Ja, hvis elværkerne skal have dækket deres omkostninger på samme måde som hidtil, ville det betyde ½ mia. kr. ekstra i omkostninger for dansk erhvervsliv. Hvis hr. Riishøj tror, at det er på den måde, man skaber øget beskæftigelse og bedre udvikling for vores betalingsbalance, så tror han absolut fejl.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Ja, hr. minister, det betyder ½ mia. kr. ekstra ved uændret forbrug af el, men det er altså ikke hensigten med at ændre afgiftsrefusionen, at man skal have et uændret forbrug af el. I øvrigt skal den halve milliard kroner kanaliseres tilbage i industrien som støtteordninger til brug for en elbesparende teknologi. Der er ikke tale om at kradsse penge ind i statskassen; der er tale om at føre en teknologipolitik til gavn for dansk erhvervsliv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 20 (SF og VS) stemte for, 61 (KF, V, CD, FP og KRF) imod; 48 (S og RV) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 98:

Forslag til lov om ændring af konkursloven. (Gældssanering med specielt henblik på studie-gæld).

Af Torben Lund (S) m.fl.

(Fremsat 19/11 86. Første behandling 14/1 87. Betænkning 21/5 87).